

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 2015 r.

w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku

Na podstawie art. 167 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r. poz. 196) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2015 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1267).

WYŻSZY URZĄD GÓRNICZY
DEPARTAMENT PRAWNY

**Opracowano pod względem
prawnym, legislacyjnym
i redakcyjnym**

PREZES
WYKSZEĞU URZĘDU GÓRNICZEGO
mgr inż. Mirosław KOZIURA

13.02.15 w. Dyrektor
Departamentu Prawnego
Przemysław Gencich
www.inforlex.pl
Pracownia PRZESIOK

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został opracowany na podstawie upoważnienia zamieszczonego w art. 167 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r. poz. 196), zwanej dalej „Pgg”. Na mocy przywołanego przepisu, minister właściwy do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe urzędy górnicze, określając ich nazwę, siedzibę i właściwość miejscową, kierując się potrzebami związanymi z racjonalizacją działania organów nadzoru górniczego.

Zgodnie z art. 164 ust. 1 Pgg, organami nadzoru górniczego są: Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych oraz dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego. Stosownie do art. 164 ust. 2 Pgg, dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych, obok dyrektora Specjalistycznego Urzędu Górniczego (który jest właściwy w sprawach enumeratywnie wymienionych w art. 169 Pgg), są organami nadzoru górniczego pierwszej instancji, chyba że ustawa stanowi inaczej. W myśl zaś art. 167 ust. 1 Pgg, dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych są terenowymi organami administracji rządowej, podległymi Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego.

Okręgowe urzędy górnicze zapewniają wykonywanie zadań dyrektorów okręgowych urzędów górniczych, którzy są, zgodnie z art. 167 ust. 1 Pgg oraz art. 56 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206, z późn. zm.), terenowymi organami administracji rządowej niezespołonej pierwszej instancji, podległymi Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego. Właściwość miejscowa poszczególnych urzędów górniczych ma znaczny wpływ na sprawne wykonywanie ich zadań polegających na sprawowaniu nadzoru i kontroli nad ruchem zakładów górniczych, w szczególności w zakresie: bezpieczeństwa i higieny pracy, bezpieczeństwa pożarowego, ratownictwa górniczego, gospodarki złożami kopalin w procesie ich wydobywania, ochrony środowiska i gospodarki złożem, w tym według kryterium wykonywania przez przedsiębiorców obowiązków określonych w odrębnych przepisach lub na ich podstawie, zapobiegania szkodom oraz budowy i likwidacji zakładu górniczego, w tym rekultywacji gruntów po działalności górniczej (art. 168 ust. 1 Pgg). Ponadto, w odniesieniu do projektowania i wykonywania robót budowlanych oraz utrzymania obiektów budowlanych na terenie zakładu górniczego organy nadzoru górniczego wykonują zadania z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego (art. 168 ust. 2 Pgg).

Jak już wspomniano, wytyczną normatywną, którą ma kierować się minister właściwy do spraw środowiska, wydając przepisy wykonawcze na podstawie art. 167 ust. 7 Pgg, są potrzeby związane z racjonalizacją działania organów nadzoru górniczego. Kryterium merytorycznym dla podejmowania racjonalnych decyzji dotyczących liczby okręgowych urzędów górniczych (poprzedzających decyzje dotyczące tworzenia lub znoszenia tych urzędów) oraz dla racjonalnego określania siedzib i właściwości miejscowej tych urzędów jest przede wszystkim występowanie złóż kopalin w poszczególnych rejonach kraju oraz zakładów górniczych różnych rodzajów (podziemnych, odkrywkowych i otworowych).

W aktualnym stanie prawnym, stosownie do § 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych (Dz. U. Nr 282, poz. 1659), funkcjonuje 10 okręgowych urzędów górniczych z siedzibami: w Gliwicach, w Katowicach, w Kielcach, w Krakowie, w Krośnie, w Lublinie, w Poznaniu, w Rybniku, w Warszawie i we Wrocławiu. Obszar właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu obejmuje obecnie województwa: kujawsko-pomorskie, lubuskie, pomorskie, wielkopolskie i zachodniopomorskie (obszar o łącznej powierzchni ok. 103 tys. km²) oraz obszary morskie Rzeczypospolitej Polskiej (o łącznej powierzchni ok. 33 tys. km²) i jest największy spośród wszystkich obszarów właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych. Dla porównania — powierzchnia obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Warszawie (drugiego pod względem wielkości) wynosi ok. 60 tys. km². Liczba zakładów górniczych aktualnie nadzorowanych i kontrolowanych przez Okręgowy Urząd Górniczy w Poznaniu wynosi ok. 2150. Drugi, licząc według tego kryterium, pod tym względem Okręgowy Urząd Górniczy w Warszawie nadzoruje i kontroluje ok. 1100 zakładów górniczych.

Z dniem 1 stycznia 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133). W nowelizacji przewidziano m.in.: (1) nałożenie na organy nadzoru górniczego kilku nowych istotnych zadań, (2) rozszerzenie w kilku przypadkach zakresu przedmiotowego nadzoru i kontroli, sprawowanych przez te organy, oraz (3) modyfikację formuły nadzoru i kontroli, sprawowanych nad działalnością w zakresie większości kopalin objętych własnością górniczą, przysługującą Skarbowi Państwa, m.in. węglowodorów.

Do nowych zadań należą:

- 1) nakładanie opłaty podwyższonej za prowadzenie działalności:
 - a) bez wymaganej koncesji (nowe brzmienie art. 140 ust. 2 pkt 2 Pgg) albo
 - b) z naruszeniem wymagań dotyczących wydobywania piasków i żwirów na potrzeby własne (nowe brzmienie art. 4 ust. 2 i 3 Pgg),przy czym jednocześnie zrezygnowano z wydawania przez organy nadzoru górniczego odrębnych decyzji w sprawie nakazania wstrzymania takiej działalności (przewidzianych w dotychczasowym brzmieniu art. 4 ust. 3 pkt 1 Pgg oraz uchylonym art. 173 ust. 1 Pgg);
- 2) opiniowanie projektów zagospodarowania złóż większości kopalin objętych własnością górniczą, przysługującą Skarbowi Państwa, z wyłączeniem złóż węglowodorów (dodane ust. 3a i 3b w art. 26 Pgg), oraz dodatków do tych projektów (dodane ust. 2a i 2b w art. 107 Pgg).

Rozszerzenie zakresu przedmiotowego nadzoru i kontroli, sprawowanych przez organy nadzoru górniczego, nastąpiło przez:

- 1) objęcie nadzorem i kontrolą robót prowadzonych w wyrobiskach wszystkich (a nie, jak dotychczas, jedynie enumeratywnie wyliczonych w przepisach wydanych przez Ministra Środowiska na podstawie art. 2 ust. 2 Pgg) zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych, w celach innych niż określone Pgg (nowe brzmienie art. 2 ust. 1 pkt 2 Pgg oraz uchylenie ust. 2 w art. 2 Pgg);
- 2) objęcie przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie robót geologicznych obowiązkiem posiadania, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej (nowe brzmienie zdania pierwszego w art. 116 ust. 1 Pgg); wobec brzmienia obowiązującego art. 86 Pgg (które nie uległo zmianie), skutkiem tej zmiany jest przyjęcie identycznego modelu regulacyjnego dla robót geologicznych niewymagających koncesji;
- 3) nadanie nowego brzmienia art. 168 ust. 2 Pgg, który to przepis przewiduje obecnie, że w odniesieniu do projektowania i wykonywania robót budowlanych oraz utrzymania obiektów budowlanych na terenie zakładu górniczego (a nie, jak dotychczas, obiektów budowlanych zakładu górniczego w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Pgg) organy nadzoru górniczego wykonują zadania z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego; zmiana ta oznacza, że:
 - a) nie tylko obiekty budowlane zakładu górniczego w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Pgg, ale wszystkie obiekty budowlane w rozumieniu Prawa budowlanego, zlokalizowane na terenie zakładu górniczego (którego granice zostaną określone w planie ruchu zakładu górniczego — dodany pkt 1a w art. 108 ust. 2 Pgg), w zakresie ich projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki, podlegają obecnie władztwu administracyjnemu organów nadzoru górniczego,
 - b) przyjęto w tym zakresie, przez obowiązujący art. 86 Pgg (którego brzmienie nie uległo zmianie), identyczny model regulacyjny dla robót geologicznych, m.in. służących poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalin, w tym węglowodorów.

Modyfikacja formuły nadzoru i kontroli, sprawowanych nad działalnością w zakresie większości kopalin objętych własnością górniczą, przysługującą Skarbowi Państwa, m.in. węglowodorów, polega z kolei na przyjęciu w art. 6 ustawy nowelizującej, nadającym nowe brzmienie art. 84aa ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.), że przepisów art. 79, art. 80a, art. 82 i art. 83 tej ustawy nie stosuje się w odniesieniu do kontroli m.in. przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie poszukiwania, rozpoznawania lub wydobywania kopalin objętych własnością górniczą lub podmiotu wykonującego w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu przez tego przedsiębiorcę czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu wykonującego roboty geologiczne, prowadzonej przez

organy Inspekcji Ochrony Środowiska lub organy nadzoru górniczego. Wyłączenie stosowania objęło zatem przepisy przewidujące m.in., że:

- 1) organy kontroli zawiadamiają przedsiębiorcę o zamiarze wszczęcia kontroli;
- 2) kontrolę przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu wykonywania działalności gospodarczej oraz w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności gospodarczej przez kontrolowanego;
- 3) nie można równocześnie podejmować i prowadzić więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy;
- 4) czas trwania wszystkich kontroli organu kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać co do zasady limitów określonych w tej ustawie.

W art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw ustalono, że w latach 2015—2024 maksymalny limit wydatków budżetu państwa, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy, wynosi 78 352 960 zł. W ocenie skutków regulacji, będącej elementem uzasadnienia projektu ustawy, koszty dla 20 etatów (4 dla Wyższego Urzędu Górniczego oraz 16 dla okręgowych urzędów górniczych) związane z realizacją nowych kompetencji organów nadzoru górniczego w latach 2015—2024 oszacowano na 3 584 768 zł rocznie (tj. łącznie w latach 2015—2024: 35 847 680 zł). Założono również, że koszty te będą składać się jedynie z: (1) wynagrodzenia, (2) kosztów transportu i delegacji (oszacowanych wówczas na 1000 zł na każdą roboczodniówkę inspekcyjno-techniczną) oraz (3) szkoleń, usług obcych i innych wydatków. W poniższej tabeli przedstawiono proponowany podział środków finansowych na poszczególne grupy wydatków w ujęciu rocznym oraz w ujęciu 10-letnim, oparty na tym założeniu:

	Etaty	Wynagrodzenie	Koszty transportu, delegacji	Szkolenia, usługi obce, inne wydatki	Wydatek ogółem rocznie	Wydatek ogółem w latach 2015—2024
WUG (wydatek roczny)	4	367.354	172.000	40.000	579.354	
WUG (wydatek w latach 2015—2024)	4	3.673.540	1.720.000	400.000		5.793.540
OUG (wydatek roczny)	16	1.469.414	1.376.000	160.000	3.005.414	
OUG (wydatek w latach 2015—2024)	16	14.694.140	13.760.000	1.600.000		30.054.140
WUG+OUG (wydatek roczny)	20	1.836.768	1.548.000	200.000	3.584.768	
WUG+OUG (wydatek w latach 2015—2024)	20	18.367.680	15.480.000	2.000.000		35.847.680

Przedstawiony wykaz środków podzielonych na poszczególne grupy wydatków (zgodny ze wspomnianą oceną skutków regulacji) nie uwzględniał jednak chociażby: (1) kosztów doposażenia pracowników nowo zatrudnionych w sprzęt biurowy i informatyczny oraz (2) zwiększenia powierzchni biurowych.

Rozważając możliwe warianty instytucjonalnego wdrożenia nowelizacji Pgg, w zakresie dotyczącym wzmocnienia kadrowego urzędów górniczych, ostatecznie do szczegółowej analizy wybrano dwa warianty. Poniżej przedstawiono analizę porównawczą każdego z tych wariantów w perspektywie 10-letniej. Wariant I zakładał wzmocnienie kadrowe dotychczasowych urzędów górniczych (kierując się założeniami przyjętymi na etapie projektowania zmian w Pgg). Natomiast wariant II, ze względu na uwarunkowania faktyczne, dotyczące znaczącej nieproporcjonalności liczby etatów do obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu (w porównaniu z innymi okręgowymi urzędami górniczymi — szczegółowe informacje przedstawiono w ocenie skutków regulacji) zakładał utworzenie Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, z uwzględnieniem ograniczenia zakresu właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu (i jednoczesną racjonalizacją zatrudnienia w tym urzędzie), oraz wzmocnienie kadrowe Wyższego Urzędu Górniczego.

W obydwu wariantach przewidziano szacunkowy koszt jednej roboczodniówki inspekcyjno-technicznej (transport i delegacja) w wysokości 530 zł, a także liczbę roboczodniówek inspekcyjno-technicznych w okręgowych urzędach górniczych wysokości 86 rocznie, a w Wyższym Urzędzie Górniczym w wysokości 43 rocznie.

Wariant I

W wariantcie tym przyjęto, że:

- 1) wzmocnienie kadrowe Wyższego Urzędu Górniczego o 4 etaty nastąpi od dnia 1 kwietnia 2015 r. (co wpłynie na niższą w 2015 r., niż w następnych latach, kwotę wydatków ogółem rocznie);
- 2) wzmocnienie kadrowe okręgowych urzędów górniczych o 16 etatów nastąpi od dnia 1 kwietnia 2015 r. (co wpłynie na niższą w 2015 r., niż w następnych latach, kwotę wydatków ogółem rocznie), a podział tych etatów będzie następujący:
 - a) 10 etatów otrzyma Okręgowy Urząd Górniczy w Poznaniu,
 - b) 3 etaty otrzyma Okręgowy Urząd Górniczy w Lublinie,
 - c) 3 etaty otrzyma Okręgowy Urząd Górniczy w Warszawie.

Powyższy podział został zaproponowany przy uwzględnieniu liczby spraw związanych z dodatkowymi zadaniami oraz rozwojem robót geologicznych związanych z poszukiwaniem złóż gazu z formacji łupkowych. We właściwości tych okręgowych urzędów górniczych znajduje się nadzór nad realizacją większości koncesji udzielonych przez Ministra Środowiska na przedmiotowe roboty. W ocenie skutków regulacji projektu nowelizacji Pgg nie wskazano bowiem, że wzmocnienie kadrowe ma objąć jednocześnie wszystkie urzędy górnicze.

Dla zapewnienia nowo zatrudnionym pracownikom odpowiednich warunków pracy (tj. pomieszczeń i sprzętu niezbędnego do wykonywania obowiązków) przyjęto, że należy dodatkowo wydatkować kwotę: (1) w 2015 r. w wysokości 158 763 zł (z czego kwota w wysokości 124 900 zł miała stanowić wydatek jednorazowy na zakup pierwszego wyposażenia, natomiast kwota w wysokości 33 863 zł miała stanowić wydatek roczny związany z wynajmem dodatkowych pomieszczeń biurowych), (2) w latach 2016—2024 w wysokości 45 150 zł, jako wydatek roczny związany z wynajmem dodatkowych pomieszczeń biurowych. W związku z tym konieczne było przyjęcie, że te brakujące środki finansowe należy pozyskać z pozycji: (1) koszty transportu i delegacji oraz (2) szkolenia, usługi obce, inne wydatki. W konsekwencji w tym wariantcie zaproponowano następujący podział środków finansowych w latach 2015—2024 (w nawiasach podano dane dotyczące okręgowych urzędów górniczych, mieszczące się w kwocie obejmującej łącznie Wyższy Urząd Górniczy oraz okręgowe urzędy górnicze):

Rok	Etaty WUG+OUG	Wynagrodzenia	Koszty transportu, delegacji	Szkolenia, usługi obce, inne wydatki	Pierwsze wyposażenie	Czynsz	Wydatek ogółem rocznie
2015	20 (16)	1.377.576 (1.102.061)	675.959 (546.959)	130.000 (90.000)	124.900 (124.900)	33.863 (33.863)	2.342.298 (1.897.783)
2016	20 (16)	1.836.768 (1.469.414)	901.280 (729.280)	160.000 (120.000)		45.150 (45.150)	2.943.198 (2.363.844)
2017	20 (16)	1.836.768 (1.469.414)	901.280 (729.280)	160.000 (120.000)		45.150 (45.150)	2.943.198 (2.363.844)
2018	20 (16)	1.836.768 (1.469.414)	901.280 (729.280)	160.000 (120.000)		45.150 (45.150)	2.943.198 (2.363.844)
2019	20 (16)	1.836.768 (1.469.414)	901.280 (729.280)	160.000 (120.000)		45.150 (45.150)	2.943.198 (2.363.844)
2020	20 (16)	1.836.768 (1.469.414)	901.280 (729.280)	160.000 (120.000)		45.150 (45.150)	2.943.198 (2.363.844)
2021	20 (16)	1.836.768 (1.469.414)	901.280 (729.280)	160.000 (120.000)		45.150 (45.150)	2.943.198 (2.363.844)
2022	20 (16)	1.836.768 (1.469.414)	901.280 (729.280)	160.000 (120.000)		45.150 (45.150)	2.943.198 (2.363.844)
2023	20 (16)	1.836.768 (1.469.414)	901.280 (729.280)	160.000 (120.000)		45.150 (45.150)	2.943.198 (2.363.844)
2024	20 (16)	1.836.768 (1.469.414)	901.280 (729.280)	160.000 (120.000)		45.150 (45.150)	2.943.198 (2.363.844)
2015—2024	20 (16)	17.908.488 (14.326.787)	8.787.479 (7.110.479)	1.570.000 (1.170.000)	124.900 (124.900)	440.213 (440.213)	28.831.080 (23.172.379)

Wariant II

W wariantcie tym przyjęto, że:

- 1) Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku zostanie utworzony z dniem 1 kwietnia 2015 r. (co wpłynie na niższą w 2015 r., niż w następnych latach, kwotę wydatków ogółem rocznie);
- 2) racjonalizacja zatrudnienia w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Poznaniu (polegająca na redukcji zatrudnienia wśród pracowników inspekcyjno-technicznych o 5 etatów, tj. o ok. 21% ogółu tych pracowników w tym urzędzie) nastąpi od dnia 1 stycznia 2016 r. (co wpłynie na niższą, niż pierwotnie planowana, kwotę wydatków ogółem rocznie, począwszy od 2016 r.);
- 3) wzmocnienie kadrowe Wyższego Urzędu Górniczego o 4 etaty nastąpi od dnia 1 kwietnia 2015 r. (co wpłynie na niższą w 2015 r., niż w następnych latach, kwotę wydatków ogółem rocznie).

Dla zapewnienia nowo zatrudnionym pracownikom Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku odpowiednich warunków pracy (tj. pomieszczeń i sprzętu niezbędnego do wykonywania obowiązków) przyjęto, że należy dodatkowo wydatkować kwotę: (1) w 2015 r. w wysokości 453 750 zł (z czego kwota w wysokości 243 000 zł miała stanowić wydatek jednorazowy na zakup pierwszego wyposażenia, natomiast kwota w wysokości 210 750 zł miała stanowić wydatek roczny związany z wynajmem pomieszczeń biurowych), (2) w latach 2016—2024 w wysokości 281 000 zł, jako wydatek roczny związany z wynajmem pomieszczeń biurowych. W związku z tym konieczne było przyjęcie, że te brakujące środki finansowe należy pozyskać z pozycji: (1) koszty transportu i delegacji oraz (2) szkolenia, usługi obce, inne wydatki. W konsekwencji w tym wariantcie zaproponowano następujący podział środków finansowych w latach 2015—2024 (w nawiasach podano dane dotyczące okręgowych urzędów górniczych, mieszczące się w kwocie obejmującej łącznie Wyższy Urząd Górniczy oraz okręgowe urzędy górnicze, a odejmowane kwoty dotyczą racjonalizacji zatrudnienia w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Poznaniu):

Rok	Etaty WUG+OUG	Wynagrodzenia	Koszty transportu, delegacji	Szkolenia, usługi obce, inne wydatki	Pierwsze wyposażenie	Czynsz	Wydatek ogółem rocznie
2015	20 (16)	1.377.576 (1.102.061)	675.959 (546.959)	100.000 (60.000)	243.000 (243.000)	210.750 (210.750)	2.607.285 (2.162.770)
2016	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2017	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2018	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2019	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2020	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2021	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2022	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2023	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2024	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2015—2024	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	17.908.488 - 4.132.728 = 13.775.760 (14.326.787 - 4.132.728 = 10.194.059)	8.787.479 (7.110.479)	1.000.000 (600.000)	243.000 (243.000)	2.739.750 (2.739.750)	30.678.717 - 4.132.728 = 26.545.989 (25.020.016 - 4.132.728 = 20.887.288)

Porównanie obu wariantów wskazuje jednoznacznie, że wariant II generuje znacznie niższe wydatki pokrywane z budżetu państwa niż wariant I. Różnica pomiędzy obejmującymi jedynie funkcjonowanie okręgowych urzędów górniczych 10-letnimi kosztami wariantu I (23.172.379 zł) a 10-letnimi kosztami wariantu II (20.887.288 zł) wynosi aż 2 285 091 zł. Ponadto obecna wielkość obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu oraz liczba zakładów górniczych nadzorowanych i kontrolowanych przez ten urząd trwale utrudniają prawidłową realizację zadań organów nadzoru górniczego na terenie północno-zachodniej części Polski.

W związku z powyższym wariant II należy uznać za bardziej korzystny z punktu widzenia racjonalności gospodarowania środkami publicznymi oraz realizacji przewidzianych w upoważnieniu do wydania projektowanego rozporządzenia, zamieszczonym w art. 167 ust. 7 Pgg, potrzeb związanych z racjonalizacją działania organów nadzoru górniczego.

Podsumowanie

Podczas prac nad opracowaniem OSR, analizowano również (w wariantcie I) możliwość rozbudowy struktury Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu. Ze względu na istniejące obecnie uwarunkowania lokalowe tego urzędu oraz brak możliwości (choćby ze względu na koszty) przeniesienia jego siedziby, uznano, że optymalne będzie (przyjmując wariant II) utworzenie Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, gdyż przepisy Pgg nie przewidują możliwości utworzenia np. biur, oddziałów zamiejscowych czy delegatur okręgowych urzędów górniczych. Zgodnie z Pgg, zarówno utworzenie albo zniesienie okręgowego urzędu górniczego, jak i ustalenie albo zmiana nazw, siedzib i właściwości miejscowej tych urzędów wymaga wydania rozporządzenia.

Zamierzenie legislacyjne podzielono na dwa bloki zagadnień. Pierwszym z nich jest utworzenie Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, co jest dokonywane niniejszym projektowanym rozporządzeniem. Dopiero utworzenie nowego okręgowego urzędu górniczego będzie umożliwiało określenie jego siedziby i właściwości miejscowej, zwłaszcza w relacji do istniejących dotychczas okręgowych urzędów górniczych. Ten drugi blok zagadnień jest przedmiotem regulacji równocześnie opracowanego projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych, w którym zostanie ustalone, że właściwość miejscowa Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku obejmuje województwa: kujawsko-pomorskie i pomorskie (obszar o łącznej powierzchni ok. 36 tys. km²) oraz obszary morskie Rzeczypospolitej Polskiej, a w obszarze właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu pozostaną województwa: lubuskie, wielkopolskie i zachodniopomorskie (obszar o łącznej powierzchni ok. 67 tys. km²). Po zmniejszeniu obszaru właściwości miejscowej, Okręgowy Urząd Górniczy w Poznaniu będzie sprawował nadzór i kontrolę nad ok. 1250 zakładami górniczymi, a Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku będzie sprawował nadzór i kontrolę nad ok. 900 zakładami górniczymi.

Przyjęta koncepcja podziału materii pomiędzy dwa akty normatywne wynika z doświadczeń związanych ze zniesieniem Okręgowych Urzędów Górniczych w Bytomiu i Tychach. W tych bowiem przypadkach wydawano dwa akty normatywne: w sprawie zniesienia urzędu oraz zmieniające rozporządzenie w sprawie siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych (Dz. U. z 2002 r. Nr 172, poz. 1410 i 1411 oraz z 2006 r. Nr 90, poz. 629 i 630). Ponadto, kierując się założeniem dotyczącym adekwatności regulacji do zamierzeń legislacyjnych, ostatecznie przyjęto, że w istocie nie samo utworzenie Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, ale dopiero określenie jego właściwości miejscowej (zwłaszcza w relacji do dotychczasowej właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu) wywołuje potrzebę stworzenia odpowiednich przepisów przejściowych oraz dostosowujących. Ustalenie to stanowiło podstawę do zmiany (w stosunku do uregulowań wydanych w latach 2002 i 2006 oraz wersji projektu skierowanej do uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania) umiejscowienia tych przepisów, tj. przeniesienia ich z projektu rozporządzenia w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku do projektu rozporządzenia w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych.

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego tworzy zatem podstawy do racjonalizacji struktury nadzoru górniczego w północno-zachodniej części Polski, która ulegnie zmianie w dniu wejścia w życie równocześnie projektowanego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych.

W § 2 projektu określono termin wejścia w życie rozporządzenia na dzień 1 kwietnia 2015 r. Tak wyznaczony termin pozwala na sprawne zorganizowanie pracy Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, w tym na pozyskanie jego siedziby, jej pierwsze wyposażenie oraz zatrudnienie pracowników. Terminy wejścia w życie obydwu rozporządzeń (w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku oraz w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych) są identyczne.

Informacja o udostępnieniu projektu:

Projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), w celu umożliwienia zgłoszenia, w trybie art. 7 tej ustawy, zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem rozporządzenia. Projekt został także udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (na stronie internetowej Rządowego Procesu Legislacyjnego), stosownie do § 4 oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979), a także na stronie internetowej Wyższego Urzędu Górniczego. Zgłoszenia zainteresowania pracami nad tym projektem nie wpłynęły.

Oświadczenie co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej:

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Oświadczenie to jest spójne z opinią ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, wyrażoną w piśmie z dnia 27 października 2014 r., znak DPUE.920.1462.2014/2/mp/1.

Ocena, czy projekt aktu podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych:

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej.

Ocena skutków regulacji projektowanego aktu normatywnego stanowi załącznik do uzasadnienia projektu.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sławomir Marek Brodziński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska, Główny Geolog Kraju</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Przemysław Grzesiok, Wyższy Urząd Górniczy, Dyrektor Departamentu Prawnego, p.grzesiok@wug.gov.pl, 327361768</p>	<p>Data sporządzenia 13 lutego 2015 r.</p> <p>Źródło: art. 167 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r. poz. 196)</p> <p>Nr w wykazie prac: 77</p>
---	--

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia jest drugim (obok przygotowanego równocześnie projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych) elementem zamierzenia legislacyjnego, mającego na celu racjonalizację struktury nadzoru górniczego w północno-zachodniej części Polski. Rozstrzygnięcia zamieszczone w tym projekcie rozwiązują jednocześnie następujące problemy:

1. Nieadekwatne w stosunku do liczby nadzorowanych zakładów górniczych i zakładów wykonujących roboty geologiczne oraz liczby prowadzonych spraw administracyjnych ukształtowanie właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych w północno-zachodniej części Polski.

Istnienie zbyt dużego obszaru właściwości miejscowej jedynego okręgowego urzędu górniczego w tej części Polski, tj. Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, w znaczącym stopniu utrudnia realizację ustawowych zadań organów nadzoru górniczego, ze względu na znacznie odbiegającą w stosunku do pozostałych okręgowych urzędów górniczych liczbę przedsiębiorców prowadzących działalność górniczą, zwłaszcza odkrywczą w odniesieniu do złóż nieobjętych własnością górniczą, na obszarze województw: kujawsko-pomorskiego, lubuskiego, pomorskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego (właściwość miejscowa tego urzędu obejmuje poza tymi 5 województwami także obszary morskie Rzeczypospolitej Polskiej). W aktualnym stanie prawnym i faktycznym, przyjmując za punkt wyjścia potrzebę porównania danych dotyczących Okręgowych Urzędów Górniczych w Kielcach, Krakowie, Krośnie, Poznaniu i Warszawie (o porównywalnym profilu działalności):

1) w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Kielcach:

- a) jest zatrudnionych 17 pracowników inspekcyjno-technicznych (w tym 2 osoby kierownictwa), nadzorujących około 800 zakładów górniczych oraz zakładów wykonujących roboty geologiczne,
- b) wskaźnik średniomiesięczny liczby wykonanych roboczodniówek w ramach czynności inspekcyjno-technicznych, w tym kontrolnych, przez jednego pracownika OUG (bez osób kierownictwa) w 2012 r. wyniósł 7,67, w 2013 r. wyniósł 7,80, w 2014 r. wyniósł 8,30,
- c) przykładowe dane dotyczące załatwianych spraw administracyjnych w 2013 r. i 2014 r.:
 - w zakresie zatwierdzania planów ruchu oraz dodatków do planów ruchu (właściwość merytoryczna od 2 do 5 pracowników OUG) prowadzono około 300 (w 2014 r. ponad 200) spraw rocznie,
 - w zakresie prawa budowlanego (właściwość merytoryczna 1 pracownika OUG) prowadzono około 25 spraw rocznie,
 - w zakresie uzgadniania warunków zabudowy oraz lokalizacji inwestycji celu publicznego (właściwość merytoryczna 6 pracowników OUG) prowadzono około 300 (w 2014 r. poniżej 250) spraw rocznie,
 - w zakresie rekultywacji gruntów po działalności górniczej (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono około 200 (w 2014 r. poniżej 150) spraw rocznie,
 - w zakresie opiniowania studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz uzgadniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (właściwość merytoryczna 3 pracowników OUG) prowadzono około 250 (w 2014 r. poniżej 100) spraw rocznie;

2) w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Krakowie:

- a) jest zatrudnionych 21 pracowników inspekcyjno-technicznych (w tym 2 osoby kierownictwa), nadzorujących około 300 zakładów górniczych oraz zakładów wykonujących roboty geologiczne,
- b) wskaźnik średniomiesięczny liczby wykonanych roboczodniówek w ramach czynności inspekcyjno-technicznych, w tym kontrolnych, przez jednego pracownika OUG (bez osób kierownictwa) w 2012 r. wyniósł 7,47, w 2013 r. wyniósł 8,29, w 2014 r. wyniósł 8,14,
- c) przykładowe dane dotyczące załatwianych spraw administracyjnych w 2013 r. i 2014 r.:
 - w zakresie zatwierdzania planów ruchu oraz dodatków do planów ruchu (właściwość merytoryczna 8 pracowników OUG) prowadzono około 250 (w 2014 r. ponad 300) spraw rocznie,
 - w zakresie prawa budowlanego (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono 8 (w 2014 r. około 25) spraw rocznie,
 - w zakresie uzgadniania warunków zabudowy oraz lokalizacji inwestycji celu publicznego (właściwość merytoryczna 6 pracowników OUG) prowadzono blisko 600 (w 2014 r. blisko 400) spraw rocznie,
 - w zakresie rekultywacji gruntów po działalności górniczej (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono około 75 spraw rocznie,
 - w zakresie opiniowania studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz uzgadniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono około 300 spraw rocznie;

3) w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Krośnie:

- a) jest zatrudnionych 14 pracowników inspekcyjno-technicznych (w tym 2 osoby kierownictwa), nadzorujących około 600 zakładów górniczych oraz zakładów wykonujących roboty geologiczne,
- b) wskaźnik średniomiesięczny liczby wykonanych roboczodniówek w ramach czynności inspekcyjno-technicznych, w tym kontrolnych, przez jednego pracownika OUG (bez osób kierownictwa) w 2012 r. wyniósł 7,90, w 2013 r. wyniósł 7,91, w 2014 r. wyniósł 8,16,
- c) przykładowe dane dotyczące załatwianych spraw administracyjnych w 2013 r. i 2014 r.:
 - w zakresie zatwierdzania planów ruchu oraz dodatków do planów ruchu (właściwość merytoryczna do 12 pracowników OUG) prowadzono około 200 spraw rocznie,
 - w zakresie prawa budowlanego (właściwość merytoryczna od 2 do 3 pracowników OUG) prowadzono około 60 spraw rocznie,
 - w zakresie uzgadniania warunków zabudowy oraz lokalizacji inwestycji celu publicznego (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono około 800 (w 2014 r. około 900) spraw rocznie,
 - w zakresie rekultywacji gruntów po działalności górniczej (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono około 150 spraw rocznie,
 - w zakresie opiniowania studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz uzgadniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (właściwość merytoryczna do 2 pracowników OUG) prowadzono około 50 (w 2014 r. ponad 150) spraw rocznie;

4) w Okręgowym Urzędzie Górnictwem w Poznaniu:

- a) jest zatrudnionych 24 pracowników inspekcji technicznych (w tym 3 osoby kierownictwa), nadzorujących około 2150 zakładów górniczych oraz zakładów wykonujących roboty geologiczne (w tym w województwie kujawsko-pomorskim około 500, w województwie lubuskim około 200, w województwie pomorskim około 400, w województwie wielkopolskim około 850 oraz w województwie zachodniopomorskim około 200),
- b) wskaźnik średniomiesięczny liczby wykonanych roboczości w ramach czynności inspekcji technicznych, w tym kontrolnych, przez jednego pracownika OUG (bez osób kierownictwa) w 2012 r. wyniósł 7,07, w 2013 r. wyniósł 7,01, w 2014 r. wyniósł 7,37,
- c) przykładowe dane dotyczące załatwianych spraw administracyjnych w 2013 r. i 2014 r.:
 - w zakresie zatwierdzania planów ruchu oraz dodatków do planów ruchu (właściwość merytoryczna 11 pracowników OUG) prowadzono około 400 spraw rocznie,
 - w zakresie prawa budowlanego (właściwość merytoryczna 1 pracownika OUG) prowadzono około 50 spraw rocznie,
 - w zakresie uzgadniania warunków zabudowy oraz lokalizacji inwestycji celu publicznego (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono około 1000 spraw rocznie,
 - w zakresie rekultywacji gruntów po działalności górniczej (właściwość merytoryczna 7 pracowników OUG) prowadzono około 300 spraw rocznie,
 - w zakresie opiniowania studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz uzgadniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (właściwość merytoryczna 1 pracownika OUG) prowadzono około 600 spraw rocznie;

5) w Okręgowym Urzędzie Górnictwem w Warszawie:

- a) jest zatrudnionych 15 pracowników inspekcji technicznych (w tym 2 osoby kierownictwa), nadzorujących blisko 1100 odkrywkowych zakładów górniczych oraz zakładów wykonujących roboty geologiczne,
- b) wskaźnik średniomiesięczny liczby wykonanych roboczości w ramach czynności inspekcji technicznych, w tym kontrolnych, przez jednego pracownika OUG (bez osób kierownictwa) w 2012 r. wyniósł 7,97, w 2013 r. wyniósł 9,01, w 2014 r. wyniósł 7,56,
- c) przykładowe dane dotyczące załatwianych spraw administracyjnych w 2013 r. i 2014 r.:
 - w zakresie zatwierdzania planów ruchu oraz dodatków do planów ruchu (właściwość merytoryczna od 2 do 7 pracowników OUG) prowadzono około 100 spraw rocznie,
 - w zakresie prawa budowlanego (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono niecałe 10 spraw rocznie,
 - w zakresie uzgadniania warunków zabudowy oraz lokalizacji inwestycji celu publicznego (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono blisko 80 (w 2014 r. blisko 60) spraw rocznie,
 - w zakresie rekultywacji gruntów po działalności górniczej (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono prawie 150 spraw rocznie,
 - w zakresie opiniowania studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz uzgadniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (właściwość merytoryczna 2 pracowników OUG) prowadzono 368 (w 2014 r. poniżej 150) spraw rocznie.

2. Brak możliwości stałego nadzoru nad realizacją na obszarze województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego znaczącej liczby koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie gazu z formacji łupkowych.

Wejście w życie, z dniem 1 stycznia 2015 r., obszerniej nowelizacji ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej „Pgg”, dokonanej ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133), m.in. zwiększającej katalog obowiązków związanych z nadzorem nad prowadzeniem działalności dotyczącej kopalń objętych własnością górniczą (przysługującą Skarbowi Państwa), w tym m.in. węglowodorów, wymaga zwiększonego nakładu pracy urzędów górniczych. Wobec skupienia działalności przedsiębiorców w zakresie gazu z formacji łupkowych w przeważającym zakresie we wspomnianych dwóch województwach, Okręgowy Urząd Górniczy w Poznaniu stanął przed trudnościami związanymi z koniecznością jednoczesnego nadzorowania działalności skupionej na wschodzie obszaru swojej właściwości miejscowej (poszukiwanie i rozpoznawanie, a docelowo wydobywanie gazu ze złóż niekonwencjonalnych) oraz na południu i zachodzie tego obszaru (węglowodory ze złóż konwencjonalnych).

3. Brak możliwości stałego nadzoru nad realizacją na obszarze województw: kujawsko-pomorskiego, lubuskiego, wielkopolskiego, pomorskiego i zachodniopomorskiego znaczącej liczby koncesji na prowadzenie działalności w zakresie górnictwa odkrywkowego.

Znaczna (nieporównywalna z innymi okręgowymi urzędami górniczymi) liczba odkrywkowych zakładów górniczych sprawia obecnie, że okresy przerwy w kontroli tych zakładów górniczych przez pracowników Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu wynoszą nawet kilka lat, co stoi w rozbieżności z istotą nadzoru i kontroli organów nadzoru górniczego, nacechowanych kompleksowością, począwszy od bezpieczeństwa i higieny pracy oraz gospodarki złożem aż po bezpieczeństwo powszechne, a jednocześnie wymagających pozyskiwania aktualnej wiedzy na temat funkcjonowania tych zakładów górniczych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Utrzymywanie dotychczasowej właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, obejmującej aż 5 województw oraz obszary morskie Rzeczypospolitej Polskiej, nie spełnia wytycznych określonych w art. 167 ust. 7 Pgg, stanowiących podstawę wydania projektowanego rozporządzenia, dotyczących kierowania się podczas podejmowania rozstrzygnięć dotyczących m.in. liczby, siedziby i właściwości okręgowych urzędów górniczych potrzebami związanymi z racjonalizacją działania organów nadzoru górniczego. Utrzymywanie istniejącego stanu prawnego znacząco utrudnia realizację nowych obowiązków organów nadzoru górniczego oraz nie ułatwia dostępności urzędów górniczych dla przedsiębiorców działających na obszarze województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego. Konieczność dochowania, najczęściej dość krótkich (jak na złożoność prowadzonych spraw, wymagających bardzo często przeprowadzenia czynności dowodowych w zakładach górniczych), terminów załatwiania spraw (vide pkt I OSR), określonych w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego oraz innych ustawach, prowadzonych na podstawie Pgg oraz m.in. Prawa budowlanego, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym lub ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ze względu na liczbę tych spraw w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Poznaniu, stwarza ryzyko, przy rosnącym stopniu skomplikowania spraw oraz rosnącemu zaangażowaniu stron w ramach prowadzonych postępowań, powstania w przyszłości stanu pogorszenia zarówno merytorycznej, jak i formalnej jakości pracy tego urzędu. Zachodzi zatem potrzeba podziału dotychczasowej właściwości Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, przez zawężenie jego właściwości miejscowej oraz przeniesienie wyłączonej części do właściwości miejscowej nowego Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku. Ze względu na treść art. 167 ust. 7 Pgg, nie istnieją alternatywne metody wprowadzenia proponowanych rozwiązań.

Projekt rozporządzenia tworzy podstawy do racjonalizacji struktury nadzoru górniczego w północno-zachodniej części Polski, która ulegnie zmianie w dniu wejścia w życie równocześnie projektowanego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych. Zamierzeniem przewidzianym w drugim z projektów jest ułatwienie realizacji obowiązków organów nadzoru górniczego na obszarze województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego oraz na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Dokonany zostanie w nim bowiem podział dotychczasowego obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, przez zawężenie jego właściwości miejscowej (z 5 województw oraz obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej) do 3 województw: lubuskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego oraz przeniesienie do właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego oraz obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. W konsekwencji na obszarze właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku znalazłoby się około 900 zakładów górniczych, a na obszarze właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu pozostałoby około 1250 zakładów górniczych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy administracji rządowej	Prezes Wyższego Urzędu Górniczego	przepisy powszechnie obowiązujące	Zwiększenie liczby (z 11 do 12, tj. 11 dyrektorów okręgowych urzędów górniczych oraz Dyrektora Specjalistycznego Urzędu Górniczego) organów nadzoru górniczego podległych Prezowi Wyższego Urzędu Górniczego

Komentarz: Samo utworzenie nowego okręgowego urzędu górniczego nie oddziałuje ani na pozostałe organy nadzoru górniczego, ani na podmioty prowadzące działalność regulowaną Pgg, objętą nadzorem i kontrolą organów nadzoru górniczego, oraz osoby zatrudnione w ruchu zakładów górniczych oraz zakładów, prowadzonym przez te podmioty. Oddziaływanie to nastąpi dopiero przez ustalenie właściwości miejscowej nowego urzędu oraz modyfikację właściwości miejscowej co najmniej jednego z pozostałych okręgowych urzędów górniczych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacjami publicznymi i opiniowaniem został objęty szeroki krąg podmiotów. Projekt został przesłany elektronicznie do:

- 1) reprezentatywnych organizacji związkowych oraz reprezentatywnych organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), tj. do:
 - a) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji związkowej) — w tym do Komisji Krajowej, Sekretariatu Górnictwa i Energetyki oraz Sekcji Krajowej Geologiczno-Wiertniczej,
 - b) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji związkowej), w tym do zrzeszonych w tym podmiocie górniczych struktur związkowych: Związku Zawodowego Górników w Polsce, Związku Zawodowego Ratowników Górniczych w Polsce, Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Miedziowego, Związku Zawodowego Pracowników Dolowych, Związku Zawodowego Maszynistów Wyciągowych Kopalń w Polsce, Porozumienia Związków Zawodowych Górnictwa, Związku Zawodowego Pracowników Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla w Polsce „Przeróbka”, Związku Zawodowego Jedności Górniczej, Związku Zawodowego Pracowników Technicznych i Administracji „Dozór” KGHM Polska Miedź S.A., Federacji Związków Zawodowych Górnictwa Węgla Brunatnego, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa,
 - c) Forum Związków Zawodowych (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji związkowej), w tym do zrzeszonej w tym podmiocie górniczej struktury związkowej: Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA”,
 - d) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji pracodawców),
 - e) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji pracodawców), w tym do Polskiego Związku Pracodawców Przemysłu Wydobywczego,
 - f) Business Centre Club — Związku Pracodawców (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji pracodawców),
 - g) Związku Rzemiosła Polskiego (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji pracodawców);
- 2) Komisji Krajowej Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80”;
- 3) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność 80”;
- 4) Związku Zawodowego „Kontra”;
- 5) Marszałków Województw;
- 6) Stowarzyszenia Gmin Górniczych w Polsce;
- 7) Związku Gmin Zagłębia Miedziowego;
- 8) Forum Przemysłu Wydobywczego;
- 9) Porozumienia Pracodawców Przemysłu Wydobywczego (Związku Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego);
- 10) Związku Pracodawców Polska Miedź;
- 11) Polskiego Stowarzyszenia Górnictwa Solnego;
- 12) Związku Pracodawców Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego;
- 13) Polskiego Związku Producentów Kruszyw;
- 14) Stowarzyszenia Kopalń Odkrywkowych;
- 15) Stowarzyszenia Producentów Cementu;
- 16) Stowarzyszenia Przemysłu Wapienniczego;
- 17) Regionalnego Stowarzyszenia Przedsiębiorców Wydobywających Kopaliny Pospolite;
- 18) Stowarzyszenia Kierowników Ruchu Zakładów Górniczych;
- 19) Organizacji Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego — Związku Pracodawców;
- 20) Polskiego Związku Pracodawców Przemysłu Wydobywczego;
- 21) Krajowego Związku Pracodawców Branży Geologicznej;
- 22) podmiotów zawodowo trudniących się wykonywaniem czynności w zakresie ratownictwa górniczego oraz innych jednostek ratownictwa górniczego: Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego S.A. w Bytomiu, Jednostki Ratownictwa Górniczo-Hutniczego w Lubinie oraz Ratowniczej Stacji Górnictwa Otworowego w Krakowie (Oddziału Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A.);
- 23) Krajowej Izby Gospodarczej;
- 24) Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej;
- 25) Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa;
- 26) Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego;
- 27) Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP;
- 28) Stowarzyszenia Geodetów Polskich;
- 29) Polskiego Towarzystwa Geologicznego;
- 30) Naczelnej Organizacji Technicznej;
- 31) Bractwa Gwarków Związku Górnośląskiego;
- 32) Polskiej Izby Gospodarczej „Ekorozwój”;
- 33) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu.

Dla reprezentatywnych organizacji związkowych oraz reprezentatywnych organizacji pracodawców okres opiniowania ustalono na 30 dni. Z kolei okres konsultacji publicznych upłynął z dniem 4 listopada 2014 r. Ze względu na pierwotne zaplanowanie wejścia w życie nowego aktu z dniem 1 stycznia 2015 r., etap konsultacji publicznych i opiniowania prowadzono równoległe z uzgodnieniami międzyresortowymi.

Partnerzy społeczni nie zgłosili zastrzeżeń wobec projektu. Podsumowanie wyników konsultacji publicznych i opiniowania zostało zamieszczone w raporcie z konsultacji.

Ponadto w dniu 29 października 2014 r. projekt został uzgodniony z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2014 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	2,162770	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	22,967790	
budżet państwa	2,162770	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	22,967790	
JST													

pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem	2,162770	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	22,967790
budget państwa	2,162770	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	2,080502	22,967790
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania Budżet państwa — część 60 (Wyższy Urząd Górnictwa), w 2015 r. — część 83 — Rezerwy celowe, poz. 73 „Rezerwa na zmiany systemowe oraz niektóre zmiany organizacyjne, w tym nowe zadania”

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń Przedstawiona kwota wydatków mieści się w limicie przewidzianym (w zakresie lat 2015—2024, tj. 0—9) w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw jako element wzmocnienia urzędów górniczych. W 2015 r. będzie ona składać się z następujących elementów: wynagrodzeń, kosztów transportu i delegacji, szkoleń, usług obcych i innych wydatków, kosztów utrzymania siedziby urzędu (w tym: czynszu, mediów, energii, telefonów) oraz kosztów pierwszego wyposażenia siedziby urzędu. Od 2016 r. nie będzie ona obejmować ostatniego z tych składników.

W art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw ustalono, że w latach 2015—2024 maksymalny limit wydatków budżetu państwa, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy, wynosi 78 352 960 zł. Z kolei w ocenie skutków regulacji, będącej elementem uzasadnienia projektu ustawy, koszty dla 20 etatów (4 dla Wyższego Urzędu Górnictwa, a 16 dla okręgowych urzędów górniczych) związane z realizacją nowych kompetencji organów nadzoru górniczego w latach 2015—2024 oszacowano na 3 584 768 zł rocznie (tj. łącznie w latach 2015—2024: 35 847 680 zł). Założono również, że koszty te będą składać się jedynie z: (1) wynagrodzenia, (2) kosztów transportu i delegacji (oszacowanych wówczas na 1000 zł na każdą roboczodniówkę inspekcyjno-techniczną) oraz (3) szkoleń, usług obcych i innych wydatków.

W wybranym wariantcie wdrożenia nowelizacji Pgg przewidziano:

- 1) szacunkowy koszt jednej roboczodniówki inspekcyjno-technicznej (transport i delegacja) w wysokości 530 zł;
- 2) liczbę roboczodniówek inspekcyjno-technicznych w okręgowych urzędach górniczych w wysokości 86 rocznie, a w Wyższym Urzędzie Górnictwa w wysokości 43 rocznie;
- 3) utworzenie Okręgowego Urzędu Górnictwa w Gdańsku (z dniem 1 kwietnia 2015 r.), z 16 etatami;
- 4) racjonalizację zatrudnienia (od dnia 1 stycznia 2016 r.) w Okręgowym Urzędzie Górnictwa w Poznaniu (polegającą na redukcji zatrudnienia wśród pracowników inspekcyjno-technicznych o 5 etatów, tj. o ok. 21% ogółu tych pracowników w tym urzędzie);
- 5) wzmocnienie kadrowe Wyższego Urzędu Górnictwa (od dnia 1 kwietnia 2015 r.) o 4 etaty.

Koszty przyjęcia przewidzianego w nim rozwiązania w latach 2015—2024 będą przedstawiać się następująco (w nawiasach podano dane dotyczące okręgowych urzędów górniczych, mieszczące się w kwocie obejmującej łącznie Wyższy Urząd Górnictwa oraz okręgowe urzędy górnicze, a odejmowane kwoty dotyczą racjonalizacji zatrudnienia w Okręgowym Urzędzie Górnictwa w Poznaniu):

Rok	Etaty WUG+OUG	Wynagrodzenia	Koszty transportu, delegacji	Szkolenia, usługi obce, inne wydatki	Pierwsze wyposażenie	Czynsz	Wydatek ogółem rocznie
2015	20 (16)	1.377.576 (1.102.061)	675.959 (546.959)	100.000 (60.000)	243.000 (243.000)	210.750 (210.750)	2.607.285 (2.162.770)
2016	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2017	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2018	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2019	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2020	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2021	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2022	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2023	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2024	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	1.836.768 - 459.192 = 1.377.576 (1.469.414 - 459.192 = 1.010.222)	901.280 (729.280)	100.000 (60.000)		281.000 (281.000)	3.119.048 - 459.192 = 2.659.856 (2.539.694 - 459.192 = 2.080.502)
2015—2024	20 - 5 = 15 (16 - 5 = 11)	17.908.488 - 4.132.728 = 13.775.760 (14.326.787 - 4.132.728 = 10.194.059)	8.787.479 (7.110.479)	1.000.000 (600.000)	243.000 (243.000)	2.739.750 (2.739.750)	30.678.717 - 4.132.728 = 26.545.989 (25.020.016 - 4.132.728 = 20.887.288)

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu nie-pieniężnym	duże przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów	☐ zwiększenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur	☐ zwiększenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy	☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:	☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektryfikacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

W niniejszej OSR, mając na względzie: (1) proponowane w przygotowanym równocześnie projekcie rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych obszary właściwości miejscowej oraz (2) nowe ustawowe zadania przewidziane dla organów nadzoru górniczego, uwzględniono koszty zatrudnienia w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Gdańsku 16 pracowników oraz redukcję zatrudnienia w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Poznaniu wśród pracowników inspekcyjno-technicznych o 5 etatów, tj. o ok. 21% ogółu tych pracowników w tym urzędzie (z dniem 1 stycznia 2016 r.).

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia z dniem 1 kwietnia 2015 r. umożliwi sprawne podjęcie działań zmierzających do optymalnego zorganizowania pracy Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, w tym pozyskanie siedziby, wyposażenie m.in. w niezbędne środki trwale oraz zatrudnienie pracowników.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Charakter projektu sprawia, że jego efekty nie wymagają ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak

WYŻSZY URZĄD GÓRNICZY
DEPARTAMENT PRAWNY

13.02.15r. Dyrektor
 Departamentu Prawnego
Przemysław Grzesiok
 Przemysław GRZESIOK

PREZES
 WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO
Mirosław Koziura
 mgr inż. Mirosław KOZIURA

PREZES
WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO

Katowice, dnia 13 lutego 2015 r.

PR.0201.106.2014

RAPORT Z KONSULTACJI

Działając na podstawie pełnomocnictwa nr 37 Ministra Środowiska z dnia 27 marca 2014 r. oraz przepisów uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979), Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, pismami z dnia 21 października 2014 r., skierował projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku (wersja z dnia 7 października 2014 r.) do organów administracji rządowej (niewymienionych w § 35 ust. 1 i 2 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów), organizacji społecznych, podmiotów oraz instytucji celem umożliwienia im przedstawienia stanowiska do przedmiotowego projektu w ramach konsultacji publicznych i opiniowania.

Do projektu rozporządzenia uwagę w ramach konsultacji publicznych zgłosił jeden podmiot — Wojewoda Kujawsko-Pomorski. Wymieniona uwaga dotyczyła lokalizacji okręgowego urzędu górniczego. Zdaniem Wojewody Kujawsko-Pomorskiego urząd ten powinien zostać utworzony w Bydgoszczy, a nie, jak to zostało przewidziane w projekcie, w Gdańsku.

Uwaga ta nie została uwzględniona, o czym Prezes Wyższego Urzędu Górniczego poinformował Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego pismem z dnia 13 listopada 2014 r.

Pozostałe podmioty przedstawiły pozytywne stanowisko do projektu albo nie zajęły stanowiska, co uznano (na podstawie § 40 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów) za przedstawienie pozytywnej opinii o projekcie.

Projekt nie podlegał opiniowaniu, konsultowaniu albo uzgadnianiu z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa.

PREZES
WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO
mgr inż. Mirosław KOZIURA

13.02.15. Dyrektor
Departamentu Prawnego
Przemysław GRZESIOK